

Tekst van het Getuigenis van Mevr. Maryam Rajavi
De gekozen presidente van de Nationale Raad van Verzet van Iran

Ingediend bij:

De Commissie voor Buitenlandse Zaken van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden
Subcommissie m.b.t. Terrorisme, Non-proliferatie en Handel

29 april 2015

Meneer de Voorzitter, Vicevoorzitter,
Geachte leden van de Commissie,

Dank u dat u mij de gelegenheid geeft u toe te spreken.

Heden heeft Islamitisch fundamentalisme en extremisme, in naam van ISIS of van Sjiietische paramilitaire groeperingen, een wrede stormloop gedaan op gebieden reikend van Oost-Azië tot aan de zuidelijke en oostelijke Mediterrane kusten, waarbij noch het Amerikaanse continent noch Europa werd gespaard.

Gedurende 36 jaar hebben wij verzet gepleegd tegen een religieuze dictatuur die gedreven is door Islamitisch fundamentalisme, en gevochten voor democratie in Iran.

Wilt u mij, voordat ik in details ga treden, toestemmen even kort een paar punten aan te stippen:

1. Islamitisch fundamentalisme en extremisme zijn naar voren gekomen als een bedreiging voor regionale en mondiale vrede en rust, nadat in Iran een religieuze dictatuur (gebaseerd op het principe van de *velayat-e faqih* ofwel de absolute heerschappij van de geestelijkheid) in 1979 aan de macht kwam. Sinds die tijd heeft het regime in Teheran regionaal en wereldwijd gehandeld als de drijvende kracht voor, en het epicentrum van, dit onheilspellende fenomeen.
2. Het eerste doel van het fundamentalisme is het stichten van een Islamitisch Rijk (of Kalifaat) en het met geweld afdwingen van Sharia wetgeving. Het kent geen grenzen en maakt geen onderscheid tussen Sjiieten en Soennieten. Agressie en de voorliefde voor geweld karakteriseren het Islamitisch fundamentalisme voornamelijk. Als zodanig is het zoeken naar gematigde aanhangers een illusie.
3. In 1993 brachten wij een boek uit getiteld "Islamic Fundamentalism: The New Global Threat"¹, een waarschuwing tegen deze dreiging en de identificatie van Teheran als het epicentrum. We benadrukten dat het klerikale regime van plan was de atoombom te gaan produceren om zo zijn reactionaire ideologie te verspreiden en zijn eigen voortbestaan zeker

---

¹ Mohammad Mohaddessin, "Islamic Fundamentalism: The New Global Threat", 1^e editie, (Seven Locks Press: 1993). Beschikbaar op: http://www.amazon.com/Islamic-Fundamentalism-New-Global-Threat/dp/092976532X/ref=sr_1_12?s=books&ie=UTF8&qid=1429620725&sr=1-12&keywords=islamic+fundamentalism

te stellen. Helaas werd deze dreiging niet serieus genomen. De ervaring van de laatste drie decennia toont aan dat bij afwezigheid van een stevig beleid ten opzichte van Teheran de wereld met vernietigende gevolgen zal worden geconfronteerd.

4. Helaas heeft nalatigheid in het vrijdelen van de inmenging van het Iraanse regime in Irak na 2003 het regime in de gelegenheid gesteld Irak beetje bij beetje te bezetten en de ongekende verspreiding van extremisme teweeggebracht. Evenzo hebben de door de Quds-strijders (een afdeling van de IRGC) in Syrië en Irak begane gruwelen (om Teherans marionetten, Bashar al-Assad en Nuri al-Maliki, te steunen), en het afslachten en uitsluiten van Soennieten, gekoppeld aan stilzwijgen vanuit het Westen, ISIS aan de macht gebracht.
5. Ik wil nogmaals benadrukken dat het Moellah regime geen deel is van welke oplossing dan ook wanneer we met Islamitisch fundamentalisme pogen om te gaan; het is echt de kern van het probleem.

De echte oplossing van dit probleem is verandering van regime door het Iraanse volk en het Verzet. Dit regime is extreem fragiel en kwetsbaar. Duidelijk was in 2009 bij de opstand, dat een overweldigende meerderheid van het Iraanse volk schreeuwde om fundamentele verandering, d.w.z. het beëindigen van het theocratische regime en de vestiging van een democratie.

Het machtsvertoon van het regime is hol en een gevolg van zwak Westers beleid. Het is bedoeld om het onderliggende onvermogen van de moellahs om aan de eisen van miljoenen Iraniërs in de 21ste eeuw tegemoet te komen, te maskeren.

Door de sleutelrol van de Iraanse Volksmojahedin (PMOI/MEK) als democratische moslimbeweging heeft het Iraanse Verzet zich als de antithese tegen het Islamitisch fundamentalisme gevestigd. We kunnen en we moeten het Islamitisch fundamentalisme verslaan, of het nu de Sjiitische of de Soennitische variant is. Het vormen van een internationale coalitie en de volgende praktische stappen zijn onmisbaar om dit doel te bereiken:

- a) Zet de Quds strijdkrachten Irak uit en stop zo de invloed van het Iraanse regime in dat land. Maak gelijke machtsdeelname mogelijk voor de Soennieten en bewapen Soennitische stammen zodat zij zelf kunnen zorgen voor de veiligheid van hun gemeenschappen;
- b) Help de gematigde oppositie en het volk van Syrië om de tirannie van Assad te stoppen en vestig democratie in dat land;
- c) Erken de verlangens van het Iraanse volk om het Moellah regime omver te werpen en beëindig de passiviteit ten opzichte van de flagrante mensenrechtenschendingen in Iran. Bied bescherming aan de bewoners van Camp Liberty (leden van PMOI/MEK) in Irak en kom voor hun rechten op;
- d) Help de ware, democratische en tolerante Islam om fundamentalistische interpretaties van deze religie tegen te gaan, en;
- e) Blokkeer alle wegen voor het Iraanse regime om aan nucleaire wapens te kunnen komen.

Meneer de voorzitter,

De uiteenzetting over Islamitisch extremisme, dat als een langdurige wereldwijde bedreiging is opgekomen, en dat een uitgebreide aanval op de resultaten van de menselijke beschaving heeft geopend, is niet louter een academische kwestie of een theoretische oefening. Veeleer is hier het doel om een levensvatbare en praktische oplossing te vinden om de mensheid tegen dit sinistere fenomeen te beschermen.

Met de opkomst van ISIS en de escalatie van de crisis in Irak, Syrië en Jemen, is het Islamitisch extremisme de laatste maanden tot een grotere kwelling uitgegroeid. Maar voor het Iraanse volk en Verzet was dit geen onbekend gevaar. Na de ineenstorting van de Sovjet-Unie en de Perzische Golfoorlog van 1991 waarschuwde het Verzet al dat het Islamitisch extremisme als de nieuwe wereldwijde bedreiging was opgekomen. Helaas werd deze dreiging niet serieus genomen.

Vandaag hebben bebloede lichamen van jonge schoolmeisjes in Pakistan, ontvoering van onschuldige vrouwen en meisjes in Nigeria, onthoofding van weerloze jongeren en gedwongen verplaatsing van duizenden mensen in Irak en Syrië, weerzinwekkende moorden op Soennieten in Irak en hun ontvoering, verdrijving en gedwongen herplaatsing, terroristische aanslagen in Parijs en Kopenhagen, de afschuwelijke volharding en escalatie van executies in Iran samen met het afslachten en gevangennemen van religieuze minderheden, allemaal het geweten van de hedendaagse mensheid diep geschokt.

Nu zijn de mensen in het Midden-Oosten, Europa en elders in de wereld geconfronteerd met de grootste hedendaagse dreiging: de uitdaging van het extremisme onder het mom van Islam.

De vraag is: wat is de hoofdoorzaak van de vorming en opkomst van het Islamitisch fundamentalisme en waar is zijn epicentrum? Is de Sjiitische variant van het extremisme anders dan de Soennitische? Was de verspreiding van deze kwaadaardige kanker onvermijdelijk? En ten slotte, kan dit onheilspellende de fenomeen verslagen worden, en zo ja, wat is de strategie om het te verslaan?

Het is essentieel dat deze vragen beantwoord worden, omdat die antwoorden kunnen dienen als leidraad om de oplossing vast te stellen en gepast beleid voor de omgang met dit onheilspellende fenomeen aan te nemen.

De hoofdoorzaak voor de opkomst en de verspreiding van het fundamentalisme

Het systeem van *velayat-e faqih*, dat de grondlegger van het Iraanse regime, Khomeini, vestigde na het inpikken van het leiderschap van de volksopstand in Iran – mogelijk gemaakt omdat het Sjahbewind de democratische en progressieve bewegingen had onderdrukt en de leiders in de gevangenis had gezet –, schiep voor de eerste maal in de moderne geschiedenis een staat die politieke macht samenvoegde met “religieuze” autoriteit. Een middeleeuwse tirannie, verstoep achter een gordijn van godsdienst.

Het ultieme en bekendgemaakte doel van de fundamentalisten is een Islamitisch Kalifaat en het afdwingen van Sharia wetgeving geweest. Dat was de gezamenlijke noemer en het focus van alle varianten van het Islamitische fundamentalisme, of het nu Soennitisch was of Sjiitisch; dat plaatst hun verschillen op het tweede plan, in het licht van dit grote gezamenlijke doel. Khomeini duidde dit aan als “*velayat-e motlaq-e faqih*”, absolute heerschappij van de geestelijken, benadrukkende dat behoud van Islamitische heerschappij voorrang had boven alle andere zaken.

Dit fenomeen is helder te karakteriseren door zijn agressie en zijn geweldsneiging. Het herkent geen grenzen en zijn voortbestaan hangt af van uitbreiding. Daarom, vanaf dag één, koos het regime voor doden, marteling en dagelijkse executies, voor steniging, het uitrukken van ogen en lidmaat amputatie, tot op de dag van vandaag. Tegelijkertijd ging het regime zich mengen in de zaken van andere landen.

Het *velayat-e faqih* systeem past niet meer in de wereld van vandaag, bij de noden van de mensen en huidige ontwikkelingen, en het is niet in staat tot het oplossing van welk politiek, sociaal, economisch of cultureel probleem dan ook in de 21^e eeuw. En daarom vertrouwt het alleen op bot geweld, onder het vaandel van Islam, om voort te blijven leven. De Moellahs willen de klok terugzetten door brute kracht, geweld en moordpartijen, wat verklaart waarom zij talloze gruwelijkheden begaan.

In Iran zelf hebben de moellahs vrouwen uitgesloten van politieke en sociale deelname. Door discriminatie, bot neermaaien en het instellen van verplichte sluiers probeerden ze de burgerij te intimideren en te terroriseren. Onder het mom van “culturele revolutie” sloten ze drie jaar alle universiteiten; dat deden zij om onderwijsprogramma’s op te zetten die helemaal in lijn zouden zijn met hun eigen grillen. Ze sloten alle kranten die kritisch waren over hun beleid en deden alle dissidente organisaties, partijen en politieke entiteiten/clubs in de ban.

Etnische minderheden werden hevig onderdrukt en gediscrimineerd en religieuze minderheden werden keihard onderdrukt en hun basisrechten werden hen ontnomen. Dit criminele beleid was snel vastgelegd in de Constitutie en geïnstitutionaliseerd in burger- en strafrechtwetten; dit is tot op de dag van vandaag het geval.

Dit is precies het voorbeeld dat zowel Sjiïtische als Soennitische extremisten volgen in andere landen. Dit regime systeem is helemaal tegengesteld aan Islam en aan wat burgerschapnormen zijn. Het wordt “Islamitisch Kalifaat” genoemd door Soennitische fundamentalisten die precies dezelfde ideeën aanhangen en dezelfde modus operandi hebben. Vanuit rechtskundig en religieus oogpunt gezien, mankeert het dit systeem aan zelfs de schijn van mogelijkheid tot verandering van binnenuit. Het regime schakelt iedereen uit die de absolute heerschappij van de geestelijkheid uitdaagt.

Zoals aangestipt in de Constitutie, heeft het klerikale regime het Revolutionair Garde Corps gevormd om het klerikale heerssysteem te beschermen en te verspreiden naar andere delen van de Islamitische wereld.² Het heeft ook 75 verschillende onderdrukkende eenheden geschapen om de bevolking onder de duim te houden. Totnutoe heeft het 120.000 politieke dissidenten geëxecuteerd, van 13-jarige meisjes tot zwangere vrouwen tot ouderen.³

Exporteren van deze middeleeuwse ideeën of, zoals Khomeini het noemde, exporteren van de revolutie, is onafscheidelijk en eigen aan de manier van doen van dit systeem. Massoud Rajavi, de leider van het Iraanse Verzet, verklaarde de hoofdtheorie achter de export van dit fundamentalisme als volgt: incapabel om de enorme energie te sturen die loskwam na de revolutie tegen de monarchie

---

² De Grondwet van de Islamitische Republiek van Iran, artikel 150. Het Iraanse Revolutionaire Garde Korps, opgericht in de begintijd van de triomf van de Revolutie, moet worden gehandhaafd zodat het in zijn rol blijven kan van bescherming van de Revolutie en haar prestaties.

³ *Fallen for Freedom, 20,000 PMOI Martyrs – Partial List of 120,000 Victims of Political Executions in Iran under the Mullahs’ Regime*. Samengesteld door de Iraanse Volksmojahedin op de eenenveertigste verjaardag van haar oprichting – September 2006.

richting vrijheid, democratie en ontwikkeling, verkwanselde Khomeini een deel daarvan in de oorlog tegen Irak en stuurde de rest ervan het land uit onder het label van “export van de revolutie”.

In werkelijkheid heeft een enorme, jonge en rusteloze samenleving, die de vorige dictatuur omvergegooid had, dit middeleeuwse regime permanent onstabiel gemaakt, het zo veroordelend tot het exporteren van haar achterhaalde ideeën; dan kon ze de binnenlandse crises bedekken.

In de Iraanse grondwet is de export van crisis, terrorisme en fundamentalisme gelegaliseerd in Artikel 3, 11 en 154 onder de dekmantel van “oneindige steun aan de *Mustafazan* (onderdrukten in de wereld) en eenheid in de Islamitische wereld”. Dit zijn ondermeer de pijlers van het buitenlands beleid van het regime.⁴

Voor Khomeini was het exporteren van de Islamitische revolutie naar, en het installeren van een zuster regime in, Irak, een zaak van de eerste orde. Deze daad was de bron van het conflict dat volgde toen Irak in 1980 Iran binnenviel. Door de poging Irak te overheersen in 1979, en vervolgens de onvaderlandse oorlog van Iran tegen Irak te beginnen – met de mantra Quds (Jeruzalem) te bevrijden via Karbala -, zocht het regime haar middeleeuwse ideologie te exporteren in de Islamitische wereld. Maar de internationale gemeenschap en de VN Veiligheidsraad eisten een einde aan de oorlog en riepen op tot een staakt-het-vuren. Khomeini had goed beseft dat Irak gebruikt zou kunnen worden als springplank om de Arabische en Islamitische wereld binnen te dringen.

De bijgevoegde kaart, midden jaren '80 gepubliceerd door het Revolutionaire Garde Corps, laat de ontwerpen van Khomeini zien om, te midden van de oorlog Iran-Irak, van Irak een bruggenhoofd te maken om de Islamitische wereld te domineren. Khomeini verloor de oorlog. Maar de internationale gemeenschap haar falen om het karakter en de intentie van het regime te vatten, en het daaruit voortvloeiende wanbeleid in het omgaan daarmee, stelde de opvolgers van Khomeini in staat dat doel te bereiken. Kijk je er nú naar, dan zie je dat het regime heeft geprobeerd binnen te dringen in de landen die het begeerde om te domineren vanaf het begin van de jaren '80.

Khomeini moest zijn verlies accepteren in 1988. Om elke vorm van maatschappelijke reactie te voorkomen, gaf hij het bevel meer dan dertig duizend politieke gevangenen om te brengen in tijdsspanne van een paar maanden. De meerderheid van de slachtoffers behoorde tot de PMOI/MEK, die, ironisch genoeg, Sjiitische moslims waren.⁵

---

⁴ Grondwet van de Islamitische Republiek van Iran, artikel 3 lid 16. Een raamwerk maken van buitenlands beleid van het land op basis van Islamitische criteria, broederlijke verbondenheid met alle Moslims, en volledige steun aan de *Mustazafan*, gebaseerd op het werelds artikel 11: “... de regering van de Islamitische Republiek Iran heeft de plicht van het formuleren van haar algemeen beleid met zicht op het cultiveren van vriendschap en eenheid van alle Moslim volkeren, en het moet altijd streven naar eenheid van politiek, economie en cultuur in de Moslimwereld. Artikel 154: ... zonder scrupules moet zij afhouden van alle vormen van bemoeienis in de binnenlandse zaken van andere landen, het steunt de juiste worstelingen van de *Mustazafan* (de onderworpenen) tegen de *Mustakberan* (onderdrukkers) in elke uithoek van de wereld.”

⁵ Mojahed wekelijkse publicatie, nr. 427, 9 februari 1999 – bevat de lijst van namen en bijzonderheden van 3.208 vermoorde politieke gevangenen.

Vandaag bekleden precies diezelfde ambtenaren die verantwoordelijk zijn voor de moorden in 1988 sleutelposities in overheidslichamen, ook in het kabinet van Hassan Rouhani en de Rechterlijke macht.⁶

Tegelijk met de oorlog tegen Irak, en vooral daarna, maakte de Iraanse overheid een enorm budget vrij om zogenoemde “culturele en educatieve centra” op te zetten in verschillende landen; met de bedoeling haar extremistische ideeën te propageren en aanhangers te werven. In veel plaatsen, inclusief Libanon, de Palestijnse gebieden, Syrië, Irak en Jemen, trainde stichtte en bewapende het regime zowel Sji-itische als Soennitische terroristen. Vanaf het eerste begin trachtte het klerikale regime het extremisme te verspreiden door de gijzeling van 52 Amerikanen gedurende 444 dagen in 1979, door het opblazen van Amerikaanse marineboten in Beiroet in 1993, de schepping van Hezbollah in Libanon, stichting van de Opperste Raad voor de Islamitische Revolutie in Irak (SCIRI groep), formering van vele groepen in andere landen met een Moslim meerderheid, en gijzeling van Westerse burgers in Libanon.

Dit beleid was er niet enkel in het verleden. In de afgelopen jaren is beleid van het mengen in de zaken van andere landen inderdaad toegenomen, het heeft beduidend diepere en bredere dimensies gekregen. En aldus heeft dit fenomeen zowel een nieuwe vorm en een bredere dimensie verworven, maar ze is ook toegenomen qua invloed op specifiek de culturele en de historische positie van Iran; een land dat is begiftigd met een van 's werelds grootste olie en gas reserves.

In werkelijkheid werd Iran in zo grote mate de culturele hoofdstad van de Islamitische wereld in de eerste decennia na de komst van de Islam, dat elke transformatie of verandering in Iran een neveneffect kreeg in de Islamitische wereld gedurende de laatste 14 eeuwen. Nadat Khomeini aan de macht kwam, zette hij Iran op een andere weg en veranderde hij het land in het epicentrum van fundamentalisme. Hij kroonde het als de peetvader van de extremisten en terroristen in het Midden-Oosten.

Het was enkel door het bestaan van de *velayat-e faqih* in Iran dat het Islamitische fundamentalisme vorm kreeg als nieuwe wereldwijde dreiging. Zonder het middel van staatsmacht in een land als Iran zouden reactionaire krachten niet zo'n potentieel op de been hebben gebracht en niet zijn uitgegroeid tot een destructieve macht. Dit soort transformatie was onmogelijk geweest zonder de centrale rol van Iran; een groot, rijk land op een strategische positie en bekend om haar unieke invloed in de Islamitische wereld. Daartegenover leidt de instorting van dit epicentrum tot isolatie en het verslaan van deze omvattende dreiging voor de wereld en maakt het haar zonder effect.

Weinig onderscheid tussen Sjiïtisch en Soennitisch fundamentalisme

In tegenstelling tot de feiten hierboven beschreven hebben ISIS en Soennitische fundamentalistische groepen geen waarneembare en duidelijke link met de moellahs in Teheran en zijn ze vijandelijk tegen elkaar in een heel aantal gebieden; als gevolg daarvan is er kunstmatig een scheiding

---

⁶ Mostafa Pourmohammadi, vertegenwoordiger van het Inlichtingen Ministerie in de Doods Commissie, die belast was met de moord op politieke gevangenen in 1988, is nu Minister van Justitie in het kabinet van Rouhani.

verondersteld tussen Sjiïtische en Soennitische fundamentalisten. Sommige beleidsmakers en geleerden zien daardoor zelfs Iran aan voor potentieel partner in de strijd tegen ISIS.

Ondertussen gebruiken de klerikale heersers in Teheran op opportune wijze Soennitische en Sjiïtische extremistische groepen voor eigen doeleinden. Ze sturen Hezbollah in Libanon aan, en bewapenen extremistische Soennieten in Arabische landen. De laatste 20 jaar en bij veel belangrijke momenten heeft het Iraanse regime veel hulp gegeven aan Soennitische groepen zoals Al-Qaeda. Sinds 2001 heeft Teheran een veilige schuilplaats geboden aan tal van Al-Qaeda leiders en later hun reis naar Irak, Syrië en andere Moslimlanden gefaciliteerd.

In Februari 2012 benadrukte Opperste Leider Ali Khamenei: “De Islamitische Revolutie heeft een religieuze mandaatverplichting om zowel Soennitische als Sjiïtische jihadisten te helpen.”⁷

Op 4 juni 2014, drie dagen voordat ISIS de stad Mosul innam, hield Khamenei een openbare speech waarin hij zei: “Maak geen fout. De vijand is Amerika. *Takfiri* groepen zijn louter oproerkraaiers.”⁸ In het woordenboek van het Iraanse regime wordt de loyale oppositie als opruiend beschreven.

Wat nog belangrijker is: als die dominantie van het Iraanse regime over Irak er niet was geweest, en het sektarisch beleid van stroman Nouri al-Maliki en de moordpartijen gepleegd tegen de Soennitische bevolking in Irak, als er niet dat geweld was gekomen tegen 250.000 Syriërs door het regime van Assad en de Quds strijdkrachten van het Iraanse regime, dan zou ISIS nooit in staat zijn geweest om zo’n vruchtbare bodem te vinden voor haar opkomst en verbreiding.

In zijn testament riep Khomeini op tot omverwerping van alle bestaande regeringen in de Moslimwereld, gevolgd door de uitzetting van hun bestuurders, en vestiging van “een Islamitische Staat met vrije en onafhankelijke republieken.”⁹ De huidige leider van het regime, Khamenei, verklaarde zichzelf tot bron van wedijver voor Sjiïeten en de Opperste Leider voor alle Moslims. Met andere woorden, als het bestuur betreft, beschouwt Khamenei zich als de heerser aller Moslims.¹⁰

---

⁷ De preek van Khamenei tijdens het Vrijdaggebed op 3 februari 2012 in Teheran luidde: “We geloven dat Moslims, Sahfeleten, Jaafari, Maleki, Hanbali of Zaidi’s, allen Islamitische broedersekten zijn en normaal respect voor elkaar moeten hebben. Ze moeten gezonde, broederlijke dialoog voeren in Fiq’h, interpretatie van woorden en geschiedenis en ze moeten samenwerken om een machtig wereldomvattend Islamitische cultuur te bouwen voor de profeet Mohammed in de huidige tijd.” (SAW). “Iran is er niet op uit om van Arabieren Perzen te maken of andere Moslims tot Sjiïet te maken. Iran wil de Koran verdedigen en de traditie van de Profeet Mohammed(SAW) zijn huishouden en ze wil de Islamitische natie doen herleven. Want de Islamitische Revolutie daar is een religieuze plicht en nodig om de Soennitische jihadisten van de Hamas organisaties te helpen en ook de Sjiïtische van de Hezbollah op gelijke schaal.”(Iraanse staatstelevsie, 3 februari 2012)

⁸ Toespraak van Khamenei bij de begrafenis van Khomeini: “Vandaag nemen sommige mensen in verschillende delen van de Islamitische wereld - die de naam dragen van Takfiri, Wahabi en Salafi-groepen – slechte en ongepaste maatregelen tegen Iran, Sjiïtische Moslims en de Sjiïtische Islam. Maar iedereen zou moeten weten dat zij niet de grootste vijanden zijn.” (Iraanse staatstelevsie, 4 juni 2014)

⁹ Testament van Khomeini, artikel F: U, de zachtvaardigen in de wereld en Islamitische landen en de wereld Moslim, sta op en pak je rechten met lege handen. Wees niet bang voor de propaganda van de supermachten en hun onderdanige lakeien. Werp de criminele regenten uit wie jullie loon overgeven aan je vijanden en de vijanden van de goede Islam.

¹⁰ Shob’heh website: Waarom wordt Zijne Heiligheid, de leider, aangeduid als “de leider van de Moslims in de wereld”?

- a. Niet alleen is er verschil tussen een imitatiebron en een regeerder van een Islamitische regering, maar er is ook een verschil tussen een schikking en een godsdienstig voorschrift. Het is een plicht voor de volgers van de bron van imitatie om bij zijn voorschrift te blijven, wanneer er een religieuze autoriteit is die een

De terroristische Quds Strijdkrachten, 25 jaar geleden gevormd, is het instrument voor het exporteren van extremisme niet alleen naar Sjiitische, maar ook naar Soennitische gemeenschappen.

In theoretische zin representeert het fundamentalisme een geperverteerde zienswijze van Islam. Wat wordt gepresenteerd onder de banier van deze twee stromingen in het Moslingeloof, is in essentie een en hetzelfde ding. Beiden hebben het accent op vrouwenhaat en godsdienstige discriminatie, beide leggen godsdienst en overtuigingen op door het gebruik van kracht, in tegenstelling tot Koran verzen, beide vertrouwen op de wetten van de afgelopen millennia, genaamd Sharia, om de meest gewelddadige en inhumane straffen op te leggen, beide hebben als doel een reactionair kalifaat te stichten, die vertaald wordt in wrede heerschappij door een enkele tiran. Een noemt het de *velayat-e motlaq-e faqih* (absolute heerschappij door geestelijkheid) terwijl de anderen ernaar verwijzen als een Kalief. Natuurlijk: drie decennia geleden zei Khomeini duidelijk in een speech “Wij willen een Kalief die ledematen amputeert, geselt en doodt door steniging.”¹¹

Hoe dan ook, zijn Sjiitische fundamentalisten, door hun vertrouwen op een regionale staatsmacht, namelijk de religieuze dictatuur in Iran, gevaarlijker dan hun Soennitische tegenover. Kijk naar de situatie in Irak en wat daar dagelijks gebeurt. De zo genoemde Sjiitische milities van de moellahs handelen wreder dan hun Soennitische equivalenten, zoals ISIS. Op lange termijn vormen zij een veel grotere bedreiging voor het onafhankelijk bestaan van Irak en regionale vrede, zekerheid en stabiliteit dan hun Soennitische broeders. Met de hulp van deze milities hebben de moellahs vier Arabische landen omgeturnd in theaters van hun terrorisme en vernielzucht.

De militie groepen in Irak, de Hezbollah in Libanon, en de Houthi's in Jemen staan onder volledige controle en genieten volledige steun van de Revolutionaire Garde van de moellahs en van Khamenei. Het regime in Teheran is de hoogste baas van Bashar al-Assad en de hoofdreden ervan dat hij in het zadel blijft zitten in Syrië. In september 2014 zei een lid van de Majlis (het parlement van de Moellahs): “Momenteel zijn drie Arabische hoofdsteden in handen van Iran, en Sana’a zal de vierde zijn... We zoeken de eenheid van de Islamitische landen.”¹²

Een gebedsleider op de Vrijdag voegde toe dat de grenzen van de Islamitische Republiek Jemen hebben bereikt.¹³ Een aantal hoge regeringsambtenaren, onder wie de belangrijkste adviseur van Khamenei, noemde expliciet en in het openbaar Syrië een Iraanse provincie.¹⁴

---

schikking uitschrijft, moeten alle Sjiïeten en zelfs de autoriteiten die uitvoeren (zoals de schikking van Mirza Shirazi die tabak boycot).

- b. Daarom, wanneer een autoriteit een schikking uitschrijft, is het een plicht daarbij te blijven. Daarom is hij hun imam en hun leider.
- c. Vandaag zijn er twee miljard moslims in de wereld. Bijna 500 miljoen zijn Sjiïet. Daarom is, in het licht van dit feit, het een plicht voor alle moslims om de orders op te volgen van de “Hoeder van alle Moslims”, of de “Velayat-e Faqih” (absolute klerikale leiding); het is duidelijk dat hij de leider is van alle Moslims in de hele wereld.

¹¹ Toespraak van Khomeini op de verjaardag van de Profeet van de Islam in 1982.

¹² Een vertegenwoordiger in de Majlis (het parlement) zei op 18 september 2014: “Nu zijn er drie Arabische hoofdsteden in Iraanse handen en Sana’a [in Jemen] zal de vierde zijn ... We streven ernaar alle Islamitische landen te integreren.”

¹³ De vertegenwoordiger van Khamenei en leider van het Vrijdagsgebed in de provincie Zanjan zei: “De grenzen van de Islamitische Republiek zijn in Jemen en Jemen aanvallen is de Islamitische Republiek aanvallen.” Officiële IRNA nieuwsagentschap, 17 april 2015.

Kort gezegd: de regering van Iran is de as van Islamitisch fundamentalisme in de zin van ideologie, beleid, geld, wapens en logistieke ondersteuning. Overstijgende elke vorm van concrete politieke of financiële band tussen deze soorten van groepen en Teheran, is de bepalende factor het bestaan van een fundamentalistisch regime in Iran (*de velayat-e faqih*) dat een model presenteert en inspireert tot vorming van alle fundamentalistische groepen en cellen. Bij afwezigheid van zo'n regering zou er geen intellectuele, ideologische of politieke ruimte zijn, of een centrale basis en epicentrum voor het ontstaan en de groei van zulke groepen.

Zolang het regime in Teheran niet wordt vervangen door een democratische, tolerante en plureformistische overheid, zal het probleem van Islamitisch fundamentalisme blijven bestaan, ongeacht elke militaire en veiligheids confrontatie, steeds weer verschijnend in verschillende varianten.

De kernbom in het beleid van export van fundamentalisme en terrorisme

De kernbom dient zowel voor het overleven van het Iraanse regime als om de weg te banen voor verspreiding van terrorisme. De voormalige president van Iran en huidig hoofd van de Raad van Experts, Ali-Akbar Hashemi Rafsanjani, schiepte in de vroege jaren 1990 al op: "Als wij kernwapens bemachtigen, wie kan dan nog de verbreiding van de revolutie naar de Islamitische landen voorkómen?"

De fatwa van Khamenei dat kernwapens *haram* (verboden) zouden zijn, is een verzinsel. Vele jaren geleden herinnerde Khomeini Khamenei eraan dat de *vali-e faqih* (Opperste Leider) de zeggenschap heeft om eenzijdig zijn religieuze verbanden met de burgers op te zeggen, wanneer dat de staatsbelangen diende.

Door het bemachtigen van de kernbom wil het regime de regionale machtsbalans ondersteboven keren en vervolgens haar hegemonie over de hele regio uit te breiden. Zeker is, dat een Iran in bezit van kernwapens of op de drempel daarvan, een ongehoorde wapenwedloop zal aanjagen in de regio; maar dit is nog maar een klein gevolg. Het grote probleem zal het Iraanse stempel zijn op het politieke, economische en militaire karakter van de regio en van vele Islamitische landen.

Het zou een fatale fout zijn, te geloven dat zwijgen over, en voegen in de aanvallen op de regio door het regime de nucleaire onderhandelingen vooruit zou helpen. Teheran suggereert deze aanpak op verschillende manieren en natuurlijk heeft ze tot nu toe alle voordelen eruit gehaald om door te gaan met haar plannen, zowel voor het nucleaire project als voor de inmenging in de regio. Gestrengheid in de onderhandelingen zal het regime dwingen tot terugtrekking. Concessies doen, aan de andere kant, zal het regime aanmoedigen nog agressiever te worden.

Nucleair programma: nationale trots of verbreiding van fundamentalisme in de regio?

Het nucleair wapenprogramma van de Moellahs omschrijven als bron voor "nationale trots" is een belediging voor het Iraanse volk dat iets anders gelooft. Deze veronderstelling aanwenden om concessies te doen aan de geestelijken, is daarom onacceptabel. De Moellahs willen een kernwapen

---

¹⁴ Moellah Mehdi Ta'eb, belangrijkste adviseur van Khamenei: "Syrië is de 35^e provincie van het land en een strategische provincie voor ons." Fars News Agency, 14 februari 2013,

hebben om hun eigen voortbestaan zeker te stellen en om hun reactionaire geestgesteldheid te exporteren over de regio; beide zijn in tegenstelling tot de belangen en de roep van het Iraanse volk.

Iran heeft geen kernenergie nodig omdat dat economisch gezien onzin is! Het klerikale regime heeft honderden miljoenen dollars geïnvesteerd in dit programma, terwijl een tekort aan investeringen in de olie-industrie het land heeft achtergelaten met slecht werkende raffinaderijen, zodat het noodgedwongen benzine uit het buitenland moet importeren. Dit staat gelijk aan een ramp.¹⁵

Onze 36-jarige ervaring heeft heel duidelijk gemaakt dat de Moellahs alleen de taal van strengheid en kracht verstaan. Degenen die een nucleair bewapende theocratie verwerpen en aan de kant van de bevolking staan, moeten stoppen met verzoenen en concessies doen aan een moorddadige religieuze dictatuur die terzelfder tijd de centrale bankier is van terrorisme en wereldrecordhouder qua aantallen executies op de eigen burgers. De wereldgemeenschap moet de rechten van de Iraniërs op vechten voor de vrijheid erkennen. Daarmee samenhangend, namens het Verzet van de Iraanse bevolking, benadruk ik:

1. Het nucleaire programma van het regime gaat in tegen de belangen van het Iraanse volk, dat het hartgrondig verwerpt. In tegenstelling tot het regime willen wij een democratisch, niet-nucleair Iran. Van de 80 miljoen Iraniërs leven er niet minder dan 50 miljoen onder de armoedegrens;
2. Verwerven van nucleaire wapens, mensenrechtenschending, export van fundamentalisme en terrorisme horen onlosmakelijk bij de heersende theocratie. Eerbiediging van mensenrechten in Iran en het regime dwingen zich terug te trekken uit Irak, Syrië, Libanon, Jemen en Afghanistan, zijn een goede stok achter de deur om ervan verzekerd te zijn dat het regime haar nucleaire programma stopt. In het kort; of gecamoufleerd of aangeboden, het leidt tot zelfbedrog en schikt zich in de catastrofe van een nucleibewapende theocratie;
3. Zes of negen maanden toevoegen aan de tijd dat het kernwapen van Iran klaar is en ondertussen onderhandelen met het regime dat al drie decennia bezig is een spel te spelen van verbergen en bedrog, biedt geen oplossing. De enige garantie om de wereld te beschermen tegen de dreiging van een nucleaire ramp is het implementeren van zes Resoluties van de VN Veiligheidsraad over het Iraanse nucleaire programma, een algehele stop op verrijking, en het dwingen van het regime tot het neerleggen van de nucleaire fabrieken, van WMD en van raketten programma's ;

---

¹⁵ Gezien de bevolkingsgroei en de toename van het individuele gebruik per hoofd van de bevolking, heeft Iran benzine nodig en is dit land een van de grootste importeurs van gas.

Naam van raffinaderij	Dagelijkse productiecapaciteit	Dagelijkse productie van gas (liters per dag)
Abadan	9138	1291
Teheran	1700	1348
Kermanshah	1137	1350
Shiraz	1905	1352
Lavan	987	1355
Tabriz	2884	1327
Isfahan	7568	1357
Arak	4760	1372
Bandar Abbas	13000	1376

(BBC, 30 augustus 2011)

4. Korte onverwachte flits inspecties, overal bij alle verdachte plaatsen, militair of anders, zijn essentieel om de Moellahs van de bom af te houden;
5. De Moellahs moeten verplicht worden tot het verschaffen van bevredigende antwoorden over de Mogelijk Militaire Dimensies van hun nucleaire projecten (voor een eindakkoord is bereikt), hun experts en hun documenten beschikbaar stellen, en de netwerken ontsluiten die gemoeid zijn in binnen smokkelen in Iran van nucleair materiaal en uitrustingen;
6. De notie van het intrekken van sancties is in het geval Teheran de verplichtingen schoffeert of het Westen bedriegt, noch praktisch noch uitvoerbaar. Geen enkele sanctie moet opgeheven worden vóór een overeenkomst is getekend die effectief en voorgoed de Moellahs afhoudt van de bom. Anders gaat het regime miljarden losgemaakte bezittingen verspillen om wapens te kopen, ook geavanceerde raketten uit Rusland.

Verspreiding van islamitisch fundamentalisme was niet onvermijdelijk

De verworven macht van het Islamitisch fundamentalisme in het algemeen en haar kern in Teheran in het bijzonder heeft noch de capaciteit noch het potentieel tot dominantie, maar is het gevolg van het uitblijven van tijdige respons op dit fenomeen. Het gebrek aan dat tijdige antwoord is het bijproduct van het feit dat het Islamitisch fundamentalisme niet is onderkend noch begrepen; dat heeft geleid tot foute beleidsbeslissingen. In het bijzonder:

1. Negeren van de dreiging van Islamitisch fundamentalisme na het instorten van de Sovjet Unie en de Golf Oorlog van 1991;
2. Overzien van de ontwikkelingen na 9/11 in de regio die de rol van het epicentrum van het fundamentalisme, het regime in Iran, overschaduwden, gaven het de kans om haar plan te implementeren: spreiding van extremisme in de regio;
3. Tekortschieten in het dwarsbomen van de bemoeienis van Teheran in Irak na 2003, dat tot het geleidelijk overgeven van Irak aan de Moellahs leidde. Het regime kreeg zodoende op een presenteerblaadje de hoofdprijs aangeboden, die ze voorheen niet kon winnen na 8 jaar oorlog tegen Irak in de jaren 80, ondanks een miljoen doden, drie miljoen gewonden en gehandicapten alleen aan Iraanse kant, een triljoen dollars aan economisch verlies en verwoesting van 3000 steden en dorpen. De dominantie van de Moellahs over Irak, helemaal met al-Maliki, was het resultaat van een van de grootste geopolitieke blunders sinds de Tweede Wereldoorlog. Het had enorme gevolgen voor de hele regio, met ook de opkomst van ISIS en de crises in Syrië en Jemen;
4. Ontwapening en internering van de PMOI/MEK (de hoofdgroep van het Iraanse verzet en de enige georganiseerde, antifundamentalistische Moslimbeweging), haar overgave aan Maliki's marionettenregering en de stilte en inactiviteit tegenover de herhaalde aanvallen op de leden in Irak.

Daarenboven werden de PMOI/MEK en de Nationale Raad van Verzet van Iran, (een coalitie van democratische krachten die regimeverandering in Iran nastreven), 15 jaar op de zwarte lijst gezet, daardoor werd hun enorme alomtegenwoordigheid en reserve verspild, die anders ten nutte was geweest om verandering in Iran aan te moedigen. Deze acties waren de beste signalen voor Teheran om haar pogingen voort te zetten de bom te verwerven en straffeloos terrorisme en fundamentalisme te exporteren, zonder zich zorgen te hoeven maken om haar populaire en legitieme oppositie.

Een stevig beleid door het Westen en steun voor de wensen van het Iraanse volk tot verandering en een andere benadering van het Verzet dat de antithese is van het fundamentalisme van de Moellahs zou deze spreiding van het fundamentalisme en extremisme onder het mom van Islam hebben voorkomen.

De vorming van een regionale coalitie en Operatie Beslissende Storm om de bezetting van Jemen door de marionetten van Iran te beëindigen, was het eerste initiatief in 25 jaar dat een blok vormde tegen het escalerend inmenging door Iran in de regio.

Het is tijd geworden dat we gaan leren van ervaring uit het verleden. Sinds 1993 is het Iraanse verzet al aan het waarschuwen tegen de dreiging van fundamentalisme afkomstig van het regime in Teheran. En vanaf 2003 hebben we steeds weer de inmenging van Iran in Irak geopenbaard. Helaas is er niet op deze waarschuwingen ingegaan. Vandaag zeg ik het nog maar eens: de Moellahs zijn geen deel van de oplossing, zij zijn echt een deel van het probleem. We moeten opstaan tegen de inmenging door Teheran in Irak. Onder geen beding moeten de Sjiiïtische militieën, verbonden met het Iraanse regime, gelegaliseerd worden. De oplossing is het verjagen van Iran uit Irak.

Onderhandelen voor het maximum voor het behoud van het minimum

De Moellahs hebben het nodig om fundamentalisme, oorlog en terreur onder het mom van Islam te exporteren buiten de grenzen van het land om hun macht in Teheran te behouden. Een van de essentiële onderdelen van fundamentalisme is, dat het enkel kan overleven door in de aanval te zijn. Het Iraanse regime veroordelen tot de eigen grenzen en van haar te eisen dat ze haar nucleaire projecten laat vallen, zal laten zien hoe zwak het is, en zal leiden tot de ineenstorting.

Khamenei en andere regeringsmensen hebben herhaaldelijk getuigd van dit feit; een stap terug is voorloper van helemaal terug gaan tot de val van de staat. In december 2014 heeft de Secretaris van de Opperste Nationale Veiligheidsraad van het regime, Ali Shamkhani, dit punt al aangestipt na de dood van een van de hoogste officieren van de Quds strijdkrachten in Irak. In de speech bij diens begrafenis zei Shamkhani: “ Die ziekelijke herrieschoppers vragen ons waarom we ons mengen in de zaken van Irak of Syrië. Het antwoord op die vraag is duidelijk: Wanneer onze officieren niet hun bloed zouden geven in Irak, dan zou ons bloed vergoten worden in Teheran, Azerbeidzjan, Shiraz en Isfahan.” Shamkhani benadrukte: “ Om te voorkomen dat ons bloed vloeit in Teheran, moeten we ons bloed geven in Irak en het verdedigen.”¹⁶

De opstand in 2009 liet zien dat de bevolking van Iran, vooral jeugd en vrouwen, zoeken naar de gelegenheid om de fundamentele verandering te brengen in Iran. Terwijl de Soennitische extremisten jongeren ronselen in Arabische landen en zelfs in sommige Europese hoofdsteden, zijn de jongeren in Iran verwickeld in een felle strijd tegen de heersende theocratie. Gedurende 36 jaar hebben de mensen in Iran dit omvattend fenomeen ervaren in politiek, sociaal en economisch opzicht. Er ligt een oceaan vol bloed tussen hen en het heersend regime.

---

¹⁶ Ali Shamkhani, secretaris van de Opperste Veiligheidsraad: “Nu zijn er zieke mensen die geruchten verspreiden, ze stellen vragen over de relatie tussen Samara en Hamid Taqavi. Ze zeggen wat hebben wij te maken met Irak en Syrië? Het antwoord op deze vraag is duidelijk. Wanneer de aanhangers van Taqavi hun bloed niet geven in Samara, dan moeten wij bloed geven in Sistan, Azerbeidzjan, Shiraz en Isfahan “. (Farsi News Agency, 29 december 2014).

De reden is dat er een georganiseerde en samenhangende kracht, die de Islam aanhangt, de PMOI/MEK, in de Iraanse samenleving een cultuur van tolerantie en vrijheidsgeloof promootte. Het daagde de gewelddadige extremistische interpretaties van de Islam uit met al haar krachten en bood een anti-fundamentalistisch en cultureel alternatief aan de Iraanse maatschappij.

Daardoor, met dat het regime zwakker wordt en steeds meer geïsoleerd raakt in het land, voelt zij zich gedwongen tot een steeds grotere agressie buiten de grenzen van Iran. Met het idee dat Islamitisch fundamentalisme gefaald heeft in Iran en verslagen is door het Iraanse volk, is ze begonnen met inlandse repressie en nam het de toevlucht tot terrorisme en oorlogstokerij als nooit tevoren om haar theocratisch bewind te kunnen behouden, haar misdadigheid, de religieuze discriminatie, of, in een notendop: de handhaving van haar fragiele greep op de macht.

Denk eens terug aan het laatste jaar van de Tweede Wereldoorlog, zelfs toen de Nazi's doorgingen met de grootste bedreiging te zijn tegen de menselijkheid, was het niet in staat meer om de onvermijdelijke breuken te voorkomen in haar eigen verrotte hart, en dat bracht snel hun instorting teweeg.

De behoefte aan een culturele en religieuze respons op fundamentalisme

Een nauwkeurige beoordeling van de ontwikkelingen in de afgelopen jaren leidt tot een heel belangrijke conclusie dat het Islamitisch fundamentalisme en extremisme kwetsbaar zijn en daarom verslagen kunnen worden. Om dit te doen, is een stevig begrijpelijk beleid nodig en ook focus op het epicentrum, dat is het regime in Teheran. Maar de capaciteit tot bekrachtigen en verzamelen van inlichtingen en het intensiveren van militaire operaties op zichzelf, apart, zou niet voldoen.

Een politieke, religieuze en culturele tegenpool is ervoor nodig om deze kankertumor voorgoed uit te roeien. In afwezigheid van een alternatieve interpretatie van Islam – die in feite de echte geest ervan zou representeren, die de waarden tolerantie, vrijheid, en keuzevrijheid voor het volk heeft – zullen extremistische leiders de oorlog tegen fundamentalisme neerzetten als een gevecht tegen de Islam zelf. Door zo te doen, creëren zij de belangrijkste voedingsbron voor dit fenomeen. We moeten een lijn trekken tussen de echte Islam en deze rigide, reactionaire geestesgesteldheid, ondertussen de bronnen blootleggend en uitdrogend voor demagogie en exploitatie van de Islam door fundamentalisten, i.h.b. het Iraanse regime. Dit zal echt geen makkelijke taak zijn en het zal niet enkel vrucht dragen door innemende retoriek. Gelukkig voor Iran biedt de PMOI/MEK, de grootste georganiseerde politieke oppositie, een cultureel en ideologisch alternatief voor Islamitisch fundamentalisme.

Door haar vijftig jaar lange geschiedenis heen is de PMOI/MEK een politieke en culturele uitdaging voor Islamitisch dogmatisme geweest. Zij gelooft dat fundamentalisten, ironisch genoeg, de grootste vijand zijn van de Islam, dat hun zienswijzen en leiding niets van doen hebben met gewone Islam en de Koran en dat Islam moet worden geregenereerd.

De organisatie begon mee te doen in een uitgebreide culturele, sociale en politieke campagne na de val van de Sjah. Ze was actief onder de jeugd in Hogescholen en Universiteiten, onder vrouwen en arbeiders, alsook in een wijde waaier van andere sociale sectoren. Ze openbaarde de middeleeuwse, achterlijke en antidemocratische insteek van Khomeini en zijn kring van geestelijken. En ze introduceerde de democratische Islam. Binnen de tijdsspanne van tweeënehalf jaar slaagde zij in

het bewustmaken van een groot deel van de Iraanse samenleving, hen zo wegtrekkende van de heersende Moellahs, voordat het regime alle vreedzame wegen van politieke activiteit elimineerde.

Bij de eerste Iraanse presidentsverkiezingen was Massoud Rajavi de kandidaat voor de PMOI, en hij kreeg brede steun van alle sociale sectoren dankzij zijn lidmaatschap van een platform die focuste op politieke en sociale vrijheden; dat was diametraal tegenover de cultuur van het Islamitisch fundamentalisme. Khomeini was zó bang dat een meerderheid op de stembiljetten Rajavi zou aankruisen, dat hij zijn kandidaatschap verbood/veto'de. Volgens de officiële tellingen haalde Rajavi meer dan een half miljoen stemmen in Teheran bij de eerste parlementaire verkiezingen ondanks enorme verkiezingsfraude.¹⁷

Democratische Islam, antwoord op Islamitisch fundamentalisme

De Islam die wij aanhangen, is een democratische Islam.

Het verklaarde doel van het islamitisch fundamentalisme is het met geweld afdwingen van Sharia wetgeving. Dit is de gemeenschappelijke deler van het *velayat-e faqih* regime van Iran en het Islamitisch Kalifaat van ISIS.

Als Moslim verklaar ik:

Alles wat door geweld en pressie wordt afgedwongen, is geen Islam. Noch godsdienst, noch gebed, noch hijab kunnen met wapens worden afgedwongen. Zoals de Heilige Koran stelt: "Er is geen dwang in de godsdienst."¹⁸

Vrijheid is de onderliggende boodschap van de Islam. Zoals de Koran zegt, is de Islam gekomen om de mensen te bevrijden van de ketens die hen bonden en niet om Sharia wetgeving op te leggen.¹⁹

Hetgeen de fundamentalisten hebben als Sharia, heeft niets te maken met Islam. Het is echt tegengesteld aan de leer van de Islam. De Sharia wetgeving van de fundamentalisten is door henzelf bedacht of het hoort in een vorig millennium, en dient enkel hun streven naar of behouden van de macht. Alles wat de mens ketent en van zijn vrijheid berooft, van zijn keuze en zijn waardigheid, is tegen de Islam.

Islam is de godsdienst van mededogen en vrijheid. God Almachtig wees de Profeet aan als een genade voor de werelden.²⁰

De Islam vindt onafhankelijkheid het mooiste recht dat de mens geschonken is en veroordeelt dictatuur in elke vorm en onder elke vlag. Islam is gebaseerd op overleg en op vrijheid van keuze, meningsuiting en geloof.²¹

Volgens de Koran zijn mensen van alle rassen, belijdenissen en geslacht gelijk. Islam verdedigt menselijke vooruitgang en verworvenheden en moedigt die aan. In overeenstemming met deze leer

---

¹⁷ The Election Results, *Ettela'at* Newspaper, 13 april 1980.

¹⁸ De Heilige Koran, Hoofdstuk 2, *Baqarah* (De Koe), vers 256.

¹⁹ De Heilige Koran, Hoofdstuk 7, *Al-A' raf* (De Verheven Plaatsen), vers 157.

²⁰ De Heilige Koran, Hoofdstuk 21, *Al-Anbya* (De Profeten), vers 107.

²¹ De Heilige Koran, Hoofdstuk 42, *Ash-Shura* (De Consultatie), vers 38; Hoofdstuk 3, *Ali Imran* (Het Huis van Imraan), vers 159.

heeft de PMOI/MEK de laatste 36 jaren gestaan voor democratie, pluralisme en scheiding van kerk en staat.

De Islam respecteert mensenrechten van ganser harte en beschouwt het doden van één mens als het doden van de gehele mensheid.²² De Islam respecteert alle religies. De Koran staat er op dat er tussen profeten geen verschillen zijn.²³

Deze boodschap kan het Islamitische fundamentalisme verslaan in haar belangrijkste ideologische epicentrum. Want deze boodschap, democratische en tolerante Islam, die de ware en zuivere Islam is en niet misvormd door de Moellahs, is de antithese tegen fundamentalisme.

Door deze denkwijze aan te hangen, heeft de PMOI/MEK een beslissende rol gespeeld bij de culturele en de intellectuele winnende slag tegen het klerikale regime en zijn isolatie binnen in Iran als peetvader van Islamitisch fundamentalisme.

Deze beweging, dankzij zowel de duurzame campagne tegen het religieuze fascisme dat heerst over Iran als de enorme prijs die zij betaald heeft voor deze worsteling, is voldoende gekwalificeerd om het Islamitisch fundamentalisme te confronteren.

Strategie om het fundamentalisme te verslaan

Bij het aan de macht komen van de Iraanse Moellahs kwam het extremisme naar voren als bedreiging voor vrede en veiligheid. Het verspreidde zich extensief vanaf 2003 toen het Iraanse regime begon aan de overheersing van Irak. Zolang de Moellahs aan de macht blijven in Iran, zal de crisis blijven voortduren, op welke wijze dan ook. Daarom is de beste oplossing om het regime omver te werpen, en dat kan enkel bereikt worden door het Iraanse volk en haar Verzet. Hoe dan ook, om verdergaande crisis te voorkomen en een einde te maken aan deze ramp, moet de internationale gemeenschap de volgende stappen zetten:

1. Neem praktische maatregelen om het regime te verdrijven uit Irak. Alleen dan zal het fundamentalisme de terugtocht beginnen, want dit is nu juist waarom het zich uitbreidde. De Quds strijdkrachten, de Sjiïtische milities, en andere spelers van het Iraanse regime die diep zijn binnengedrongen in de politieke, militaire, veiligheids- en economische structuur van Irak tijdens de regeringsjaren van al-Maliki, moeten weggejaagd worden uit de machtsstructuren. Het zou een grote fout wezen om de Sjiïtische milities hulp te vragen in de strijd tegen ISIS. De enig juiste respons op ISIS is vertrouwen, versterken en bewapenen van de Soennieten en hen betrekken in de machtdeling op een realistische en zinvolle manier;
2. Help het Syrische volk met het weggagen van Bashar al-Assad en het bewegen naar democratie. De misdaden van het regime van Assad, dat aan de macht blijft dankzij de ruggensteun van Teheran en de Pasdaran/IRGC, is de grootste reden van het succes van het Soennitisch extremisme in het werven van vrijwilligers. Was er een juist antwoord geweest op de schokkende chemische aanval op die buitenwijk van Damascus, dan was ISIS vandaag zeker niet zo machtig geweest. De misdaden van het Iraanse regime en van Bashar al-Assad in Syrië, die honderd duizenden het leven heeft gekost en meer dan 10 miljoen mensen

---

²² De Heilige Koran, Hoofdstuk 5, *Al-Maidah* (De Tafel), vers 32.

²³ De Heilige Koran, Hoofdstuk 2, *Baqarah* (De Koe), vers 285.

dakloos heeft gemaakt, zijn de belangrijkste oorzaken van de woede en de haat onder de Soennitische Moslims;

3. In plaats van zich te verzoenen met het hart van het fundamentalisme en terrorisme, dat is het Moellah regime, moeten de wens en het verlangen van het Iraanse volk tot het omverwerpen van het klerikaal regime erkend worden. Stilte ten opzichte van flagrante en systematische mensenrechtenschendingen en de toenemende trend van massa executies in Iran geven de extremisten de beste aanmoediging zo door te gaan.

Een heel belangrijk deel van deze benadering zou zijn het hooghouden van de rechten en de garantie op bescherming voor de bewoners van Camp Liberty. Ver boven een humanitaire kwestie en een geweldsdaad tegen herhaaldelijk gedane beloften door de Verenigde Staten en de Verenigde Naties, heeft het Iraanse regime alleen geprofiteerd van de hachelijke situatie van de PMOI/MEK leden in Irak sinds 2003 en heeft hun situatie de weg vrijgemaakt voor uitbreiding van extremisme.

Zoals 5,2 miljoen Irakezen hebben gezegd in een verklaring in 2006, is de PMOI/MEK het meest betekenisvolle politieke en culturele bolwerk tegen de verspreiding en de binnendringing van fundamentalisme. Nadat de Amerikanen de bescherming van Kamp Ashraf overhandigden aan het marionetten regime van Iran in Irak, werden 116 kampbewoners vermoord in 6 dodelijke aanvallen door Irakese Veiligheidscommando's. Vijfentwintig anderen verloren verder hun leven door een inhumane medische blokkade en gebrek aan tijdige toegang tot medische hulp. Ook zijn 7 bewoners in gijzeling genomen in 2013, van wie het lot en waar ze zijn nog steeds onbekend blijven.

4. Er moet nadruk zijn op een democratische en tolerante interpretatie van de Islam teneinde fundamentalistische interpretaties uit te dagen, of dat nu Soennitische of Sjiitische varianten zijn;
5. Een gedecideerd beleid tegenover het nucleair programma van het Iraanse regime is van vitaal belang om haar weg tot de bom te blokkeren. Dit zou een belangrijke rol kunnen spelen bij de eliminatie van het fundamentalisme in de regio, want het zou het epicentrum ervan verzwakken en de reikwijdte van de agressie begrenzen.

Meneer de voorzitter,

Geachte vertegenwoordigers,

Nu is het klerikale regime verwickeld in een diepe crisis thuis. Het Iraanse volk verwerpt deze totalitaire theocratie. Het verlangt naar vrijheid, democratie en regeringsverandering. Het Iraanse regime kijkt ook een slinkende economie in de ogen. De gehele structuur van het regime is doortrokken van corruptie. Officiële cijfers laten zien dat 12 miljoen mensen in Iran honger hebben.²⁴ Iran heeft een van de hoogste inflatiecijfers, en de werkloosheidsmeter staat op niet minder dan 40 procent.²⁵ Ondanks dat heeft Rouhani het budget voor de IRGC met 50 procent verhoogd.²⁶

In weerwil van een absolute onderdrukking verspreiden demonstraties zich dag aan dag. Op 15 april organiseerden een miljoen Iraanse onderwijzers en docenten een landsgrote demonstratie,

---

²⁴ Ali Rabii, Minister van Samenwerking, Arbeid en Sociale Zaken – Mehr News Agency, 5 december 2014.

²⁵ Website over de Iraanse economie – 18 november 2014.

²⁶ Iraans Budget voor het Fiscale Jaar 1394 (Maart 2015 – Maart 2016) – Eghtesad News, 7 januari 2015.

gehouden in 27 van de 31 provincies. Arbeidersdemonstraties en -stakingen escaleren elke dag verder (20).²⁷

Degenen binnen het regime die voorgeven gematigd te zijn, zoals Rouhani, delen de standpunten van andere partijen wat betreft de grenzen van het regime en het totalitaire bewind van de Opperste Leider. Zij zijn partners in de onderdrukking en het verspreiden van het terrorisme. In tegenstelling tot de beweringen van de verzoeners van het regime, zijn zij geen krachten tot verandering maar dienen ze voor het voortzetten van het *velayat-e faqih* regime. Het vergelijken met de oppositie tegen andere autocratische regimes is een misser. Net zolang als dit regime aan de macht blijft, zal het Islamitisch fundamentalisme blijven bestaan als grootste wereldwijde dreiging.

De NCRI (Nationale Verzetsraad voor Iran) is een coalitie, gevormd door 500 leden, van wie de helft vrouw is. Ze bestaat uit democratische krachten die tot doel hebben het omverwerpen van de gehele regering en het vestigen van een pluralistische en seculiere republiek. De NCRI is al 34 jaar bezig geweest met het vormen van een verzet tegen het Iraanse regime. Gevoegd bij een brede basis van steun in het geboorteland, heeft het enorme internationale erkenning gekregen en wordt ze gesteund door een breed spectrum van politieke stromingen in Europa, de Verenigde Staten, Arabische en Islamitische landen.

Volgens de grondwet van de NCRI zal er een voorlopige regering worden gevormd voor een ad hoc periode van uiterlijk 6 maanden na de val van het klerikale regime, om de overdracht van de soevereiniteit aan het Iraanse volk te faciliteren. De NCRI heeft de taak een eerlijke en vrije verkiezing te houden met internationale waarnemers. Er wordt een Nationale wettige en grondwettelijke Vergadering gekozen, die een nieuwe grondwet zal maken en die Iran in praktische zin zal "runnen" totdat de grondwet van de nieuwe republiek is geratificeerd.

In overeenstemming met de grondwet en ratificaties is de NCRI toegewijd aan de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten en andere relevante internationale verdragen. De NCRI is ook toegewijd aan de scheiding van godsdienst en staat en aan gelijkheid van geslacht. Ik heb het platform van de NCRI voor de toekomst van Iran uiteengezet in de volgende 10 punten:²⁸

1. Naar onze mening is de stembus het enige criterium voor legitimiteit. Daarom willen we een republiek gebaseerd op algemeen kiesrecht.
2. We willen een pluralistisch systeem, vrijheid van vereniging en vergadering. We respecteren alle individuele vrijheden. We ondersteunen volledige vrijheid van meningsuiting en van de media en onvoorwaardelijke toegang tot het internet voor iedereen.
3. We zijn toegewijd aan de afschaffing van de doodstraf.

---

²⁷ Associated Press, 16 april 2015 – Het semiofficiële Iraanse ILNA nieuwsagentschap zegt, dat duizenden docenten over het gehele land protesten hebben gehouden om hogere salarissen te eisen. Het rapport zegt dat er vreedzame demonstraties zijn gehouden op donderdag in diverse steden waaronder ook de hoofdstad, Teheran. Het stelt dat de docenten in stilte samenkwamen voor de gebouwen van de provinciale Educatiecentra van het ministerie. In Teheran kwamen honderden docenten samen voor het parlamentsgebouw. De demonstranten droegen borden waarop ze vroegen om hogere lonen en de vrijlating eisten van collega's die gevangenzaten omdat ze in soortgelijke demonstraties zouden hebben meegedaan de laatste maand.

²⁸ Maryam Rajavi's visie op het toekomstige Iran – 22 Juni 2013. Beschikbaar op: http://www.maryam-rajavi.com/en/index.php?option=com_content&view=article&id=1452&Itemid=592

4. We zijn toegewijd aan de scheiding van Godsdienst en Staat. Elke vorm van discriminatie tegen aanhangers van een godsdienst of gezindte wordt verboden.
5. We geloven in volledige geslachtsgelijkheid op politiek, sociaal en economisch gebied. We zijn ook toegewijd aan gelijke deelname van vrouwen in politiek leiderschap. Elke vorm van discriminatie van vrouwen wordt afgeschaft. Vrouwen zullen het recht hebben om zelf hun kleding te kiezen en zullen vrij zijn om hun keuze te maken wat betreft trouwen, scheiden, opleiding en baan.
6. We geloven in de rechtsstaat en recht. We willen een modern juridisch systeem opzetten dat gebaseerd is op de principes van vermoeden van onschuld, recht op verdediging, effectieve juridische bescherming en het recht om berecht te worden in een openbare rechtbank. We willen ook totale onafhankelijkheid van de rechters. De Sharia wetgeving zal worden afgeschaft.
7. We zijn toegewijd aan de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, en de internationale overeenkomsten en verdragen, waaronder het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, het Verdrag tegen foltering en het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen. We zijn toegewijd aan gelijkheid van alle etnische groepen. We staan achter het plan voor autonomie van Iraans Koerdistan en houden vast aan de idee dat de eigen taal en cultuur van onze landgenoten, van welke afkomst ook, behoren tot onze waardevolle menselijke bronnen, die beschermd en gevierd moeten worden in het Iran van morgen.
8. Wij erkennen privébezit, particuliere investeringen en de markteconomie. Alle Iraanse mensen moeten gelijke kansen hebben op de arbeidsmarkt en in het bedrijfsleven. Wij beschermen en revitaliseren het milieu.
9. Ons buitenlandse beleid zal gebaseerd zijn op vreedzame co-existentie, internationale en regionale vrede en samenwerking, alsmede op respect voor het Handvest van de Verenigde Naties.
10. Wij willen een niet-nucleair Iran, vrij van massavernietigingswapens.

Laat me mijn opmerkingen afsluiten met het citeren van een der pioniers van de Amerikaanse burgerrechtenbeweging, Dominee Martin Luther King Junior: "De boog van het morele universum is lang, maar buigt naar gerechtigheid." Onze beweging heeft al bestaan vóór de Iraanse Revolutie, en we geloven dat we met uw hulp de boog van de morele totaliteit sneller kunnen buigen, omdat onze zaak een juiste is.

Ik dank u allen zeer.